

Wouter Koolmees is financieel woordvoerder van de D66-fractie in de Tweede Kamer. Daarnaast is hij ondervoorzitter van de commissie infrastructuur en milieu. Eind vorig jaar werd hij door de Nederlandse parlementaire pers verkozen tot politiek talent van het jaar. Ook dit jaar deed hij weer van zich spreken. Zo riep hij minister De Jager van Financiën op te voorkomen dat de bankierseed een dode letter wordt. In het tv-programma Kassa pleitte hij voor een onafhankelijke status van de financiële ombudsman. Vóór zijn politieke carrière was Koolmees van 2003 tot 2009 in verschillende functies werkzaam als ambtenaar op het ministerie van Financiën. Van 2009 tot juni 2010 was hij hoofd begrotingsbeleid.

De boekenkast van... Wouter Koolmees

Welke boeken spreken leiders aan? Waardoor laten zij zich persoonlijk en zakelijk inspireren? Deze keer gunt **Wouter Koolmees** ons een blik in zijn boekenkast. Hij vertelt uit welke boeken hij inspiratie put.

“Laat ik beginnen te zeggen dat ik ontzettend veel lees”, glimlacht Koolmees. “Maar ik moet daarbij aantekenen dat ik vooral voor mijn werk veel moet lezen. Als Kamerlid moet ik veel dossiers en stukken doorworstelen. Daarnaast moet ik ook de actualiteiten in mijn vakgebied nauwgezet volgen. Ik merk dat door mijn drukke werkzaamheden het lezen voor mijn plezier er regelmatig bij inschiet. De laatste twee jaar heb ik veel te weinig romans en echte literatuur gelezen.”

DAGELIJKSE LEESROUTINE

“Mijn dag begint met *de Volkskrant* en *NRC Next*. Het *Financieele Dagblad* lees ik elke dag in de fractiekamer. Ook *Elsevier*, *Vrij Nederland* en soms *HP/De Tijd* blader ik hier regelmatig door. Verder wordt door onze fractiemedewerkers een knipselkrant bijgehouden van relevante artikelen die in de wereldpers verschijnen. Op die manier ben ik in staat om belangrijke stukken uit *The Economist* en dergelijke bladen tot mij te nemen. Dat is goed voor de nodige diepgang.”

CRISIS BOEKEN

“Voor mij is de huidige crisis waarin de wereld momenteel verkeert een directe aanleiding geweest om me kandidaat te stellen voor de Tweede Kamer. Dit is namelijk hét moment dat er belangrijke beslissingen genomen moeten worden. Er staan allerlei hervormingen op stapel. Over alles wat er de laatste tijd is misgegaan in de financiële wereld, verschijnen heel veel boeken. Een verhelderend boek vind ik bijvoorbeeld *Fools Gold* van Gillian Tett, over het verpakken van hypotheek. Ook *Project Homerus* van Kirsten Verdel, over de val van DSB, geeft weer hoe het er achter de schermen bij die bank aan toe ging. Zulke boeken zijn voor een politicus met financiën in de portefeuille verplicht leesvoer. Maar naast het feit dat het interessant is, vind ik het ook spannend om te lezen.”
“Naast boeken die voor mijn werk relevant zijn, vind ik het ook leuk om boeken te lezen die gelieerd zijn aan de politiek.

Zo heb ik laatst *Je hebt het niet van mij, maar...* van Joris Luyendijk gelezen. Net als *Het minderheidskabinet* van Willem Vermeend en *Over rechts* van Jos Heymans en Frits Wester. Allemaal boeken die zich afspelen in of rondom het Binnenhof. De meeste boeken koop ik bij Donner in mijn woonplaats Rotterdam. Ze hebben daar een grote afdeling politiek en economie. Maar ik koop daar ook weleens fictie hoor! Onlangs heb ik de nieuwe Umberto Eco, *De begraafplaats van Praag*, aangeschaft. Ik moet echter tot mijn schande bekennen dat ik er nog niet in begonnen ben.”

VERWACHTING EN VERVAL

“De laatste roman die een grote indruk op mij heeft gemaakt, was *Caesarion* van Tommy Wieringa. Ik heb dat boek tijdens mijn vakantie in Mexico in één adem uitgelezen. Een prachtig boek! Wat ik mooi vind aan de schrijfstijl van Wieringa is dat hij met ogenschijnlijk gemak personages en beelden tot leven weet te brengen. Wat ik in dit specifieke boek erg mooi vond uitgewerkt, waren de thema’s verwachting en verval. Als metafoor voor het verval gebruikt hij bijvoorbeeld een huis dat is gebouwd op een eroderende klif. De manier waarop hij dat beschrijft, vind ik echt prachtig.”
“Eigenlijk heb ik van kinds af aan altijd veel gelezen. Als jongen van een jaar of tien ging liep ik de deur plat bij de bibliotheek in Capelle aan den IJssel. Ik was groot fan van de Lemniscaat-serie, Thea Beckman met *Kruistocht in spijkerbroek* en de trilogie over de 100-jarige Oorlog tussen Engeland en Frankrijk met *Geef me de ruimte!*, *Triomf van de verschroeiide aarde* en *Het rad van fortuin*. Later, op de middelbare school, was ik verzet op de zogenoemde ‘lijsters’. Dit was een serie boeken van grote schrijvers die je voor je lijst kon lezen, zoals *Twee vrouwen* van Mulisch en *Herinneringen van een engelbewaarder* van Hermans. Ik weet nog dat ik vooral *Rituelen* van Cees Nooteboom toentertijd erg mooi vond. Weer iets later raakte ik erg onder de indruk van *De ondraaglijke lichtheid van het bestaan* van Milan Kundera. Prachtig! Vanavond toch maar proberen om een beginnetje te maken in de nieuwe Umberto Eco.” ■